

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. T. B.**, zastúpeného JUDr. M. B. proti žalovanej **E. B.**, v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. R. Z., **o nariadení predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4 C 110/2010, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 8. júna 2010, sp. zn. 2 Co 154/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania 14,95 € k rukám JUDr. M. B., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 30. apríla 2010 č. k 9 Ro 96/2010-14 zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd zakázal žalovanej previesť na tretie osoby alebo zaťažiť právom tretích osôb nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. kat. územia S. do právoplatného skončenia sporu vo veci samej. Žalobca sa domáhal od žalovanej zaplata istiny vo výške 25.540,- Sk z titulu nevrátenej pôžičky. Súd prvého stupňa rozhodnutie odôvodnil tým, že nárok žalobcu bol osvedčený tým, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, o ktorej doklad predložil súdu. Ďalším predpokladom nariadenia predbežného opatrenia, ktorý musí byť splnený, však bola aj potreba dočasnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia. Žalobca návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil tým, že žalovaná odmietla uznať jeho záväzok formou notárskej zápisnice a jeho vedomosťou o tom, že plánuje svoje nehnuteľnosti predať. Tieto skutočnosti však nepreukázal a ani neosvedčil. Neuviedol

okolnosti, z ktorých má vedomosť o možnom predaji nehnuteľnosti žalovanou, nedoložil výzvu na uznanie záväzku .

Krajský súd v Košiciach uznesením z 8. júna 2010, sp. zn. 2 Co 154/2010, uznesenie okresného súdu zmenil tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej previesť na tretie osoby alebo zaťažiť právom tretích osôb nehnuteľnosť – penzión – reštauráciu súp. č. X., postavenú na pozemku parc. č. X., pozemky parc. č. X. o výmere 208 m² zastavané plochy a nádvoria, parc. č. X. o výmere 149 m² zastavané plochy a nádvoria, parc. č. X. o výmere 18 m² zastavané plochy a nádvoria a parc. č. X. o výmere 133 m² zastavané plochy a nádvoria, všetko v kat. úz. S., zapísané Správou katastra S. na LV č. X., až do právoplatného skončenia súdneho sporu vo veci samej. Dovolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa v tom, že žalobca preukázal osvedčenie nároku doložením zmluvy o pôžičke, v ktorej bola určená aj splatnosť pohľadávky do 1. marca 2010. V priebehu odvolacieho konania preukázal aj potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, aj obavu z ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia tým, že doložil realitné magazíny, v ktorých žalovaná inzerovala predaj nehnuteľnosti, ktorej sa predbežné opatrenie týkalo. Obe tieto skutočnosti podľa záveru odvolacieho súdu postačovali na to, aby bol nariadený výkon rozhodnutia. Mal za to, že bez nariadenia predbežného opatrenia, v znení ako ho požadoval žalobca, bude právne postavenie žalobcu ohrozené a bude zmarený aj možný výkon rozhodnutia, lebo predajom alebo iným prevodom sa vytvorí nenávratný stav a vymožitelnosť práva žalobcu, vzhľadom na ďalšie dlhy žalovanej, bude vo vzťahu k žalobcovi zmarená.

Proti uzneseniu krajského súdu podala žalovaná dovolanie, ktorá ho žiadala zrušiť a vrátiť vec tomuto súdu na ďalšie konanie. Namietala, že odvolací súd konal v rozpore so zákonom a jeho rozhodnutie je nezákonné. Odvolací súd rozhodol bez predchádzajúceho zistenia skutkových okolností, ktoré by ním vyslovený záver o potrebe nariadenia predbežného opatrenia odôvodňovali. Poukázala na to, že o nariadení predbežného opatrenia sa dozvedela až z uznesenia odvolacieho súdu, bez toho, aby sa mohla k dôvodom tvrdeným žalobcom, vyjadriť. V dôvodoch dovolania ďalej podrobne rozoberala skutkový stav vo veci samej.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu ho žiadal ako nedôvodné zamietnuť a priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanvej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a ani dovolateľkou namietaná.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových

záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania odporkyne nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu priznal náhradu trov dovolacieho konania za úkon právnej služby vo výške 14,95 € (za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 18. októbra 2010, vrátane režijného paušálu), ktoré zaviazal zaplatiť žalovanú na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. decembra 2010

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

